

Duhovna misel - 06. nov. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

32. nedelja med letom

Evangelij nam nudi čudovit Jezusov nauk o vstajenju mrtvih. Jezus pojasni, da ob vstajenju v onostranstvu »se ne bodo ne ženili ne poročili. Tudi umreti ne bodo več mogli; saj so enaki angelom in so Božji sinovi«.

Jezus nas vabi, naj pomislimo, da to zemeljsko stanje, v katerem živimo, ni edina razsežnost, ampak je še druga, ki ni več podvržena smrti, kjer se bo v polnosti razodelo, da smo Božji otroci. Ta preprosta in jasna Jezusova beseda o življenju onstran smrti prinaša tolažbo in upanje, ki tako potrebujemo posebno v našem času, ki je tako bogat s spoznanjem in veseljem, a tako ubog z modrostjo o večnem življenju.

Kaj bo z našim življenjem po tem zemeljskem romanju? Bo šlo za življenje, ki pripadalo smrti?

Jezus odgovori, da življenje pripada Bogu, ki nas ljubi in tako skrbno za nas, da svoje ime veže z našim: je "Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov. Bog ni Bog mrtvih, marveč živih, kajti njemu vsi živijo". Življenje obstaja, kjer so vezi, občestvo, bratstvo; in življenje je močnejše od smrti, kadar je zgrajeno na resničnih vezeh zvestobe. Nasprotno pa ni življenje, kjer ljudje hočejo pripadati samo sebi in živeti kakor otoki. V takšni izolaciji prevlada smrt. To je sebičnost. Če živim samo zase, sejem smrt v sebi (papež Frančišek, 10. 11. 2019)

Ko srečaš Jezusa, pride spontano "**zahvala**", ker odkriješ, kar je za tebe pomembno v življenju: ne prejeti neke milosti, rešiti se neke sitnosti, osvoboditi Gospodarja življenja. Vrhunec poti vere je živeti in se zahvaljevati. Lahko se vprašamo: ali mi, ki imamo vero, živimo svoje dneve kot dar, ki ga je treba prenašati? Ali ostanemo osredotočeni na same sebe v časih, ko zaprosimo drugo milost, ali pa najdemo svojo radost v tem, da se zahvaljujemo? Ko se zahvalimo, se Oče gane in na nas izlije Svetega Duha. Zahvaliti se ni vprašanje lepega vedenja, ampak vprašanje vere. S

Tvit papeža Frančiška

Evangelij razloži, **kako naj pričakujemo smrt:** srečat z Bogom, tako da ljubimo, ker On je ljubezen (2022).

Na dan našega slovesa, bo presenečenje veselo, če sedaj da nas preseneča Božja navzočnost, ki nas čaka med ubogimi in ranjenimi v svetu. - Nel giorno del nostro congedo, la sorpresa sarà lieta se a lasciamo sorprendere dalla presenza di Dio, che ci aspetta tra i poveri e i feriti del mondo (2. 11.).

Ljubiti kot Jezus, to je predvsem milost, za katero **moramo prositi.** »Jezus, ti, ki me ljubiš, nauči me ljubiti kot ljubiš ti. Jezus, mi odpuščaš, nauči me odpuščati kot odpuščaš ti. Pošlji mi svoje Duha ljubezni (4. 11.).

Svet ima prihodnost samo v bratstvu (4. 11.).